

[Mølgaard]

på en tallerken og går ind for støtte til statslig forretningsvirksomhed. Det bliver ikke os, man kommer til at se i denne situation.

Energiministeren (Poul Nielson):

Min første bemærkning er til hr. Arne Christiansen, der spørger, hvorfor man skulle vejen over de tre lovforslag. Efter min vurdering er den nærmeste til at besvare det spørgsmål faktisk ikke repræsenteret ved regeringen. Det mener jeg må være en tilstrækkelig besvarelse af spørgsmålet.

Det andet, jeg vil kommentere i forhold til hr. Arne Christiansens bemærkninger, er, at der er konstateret enighed om det centrale, nemlig et ønske om at fremskynde produktionen af olie og gas fra dansk sokkelområde.

Det knytter også an til en del af den diskussion, der har været om en styret ressourcopolitik, som har været fremme fra både socialdemokratiet, SF, VS og de radikale.

Dér er tankegangen den, at det, det drejer sig om, som problemerne faktisk tegner sig nu i Danmark, er at få en styring i gang, for det er den ustyrede situation, der har betydet, at 9 konstaterede kulbrinteforekomster ligger hen i dagens Danmark uden at være inde i en systematisk proces med hensyn til en vurdering af, om de er kommercielt anvendelige eller ikke. Det er problemet lige nu.

Jeg vil da ikke afvise, at vi om 10 år måske, hvis alt går bedre, end vi kan håbe, kan være i en situation, hvor en samfundsmæssig ressourcforvaltningsinteresse kan tilsige, at det nu skal gå langsommere. Jeg skal her henvise til især § 14, men i et vist omfang også § 15, i forslaget til en ny undergrundslov, som indebærer, at en styring også i den mere generelle henseende vil blive aktuel i fremtiden. Men som det ligger for Danmarks vedkommende, hvor der siden 1962 har været én bevillingshaver, er der absolut et behov for at få mere styring og ikke det modsatte.

Jeg mener også, at mine forgængere i embedet har haft præcis denne erfaring om, at det er det, der har været problemet.

Til fru Annelise Gotfredsen, som kægt anfører, at det konservative initiativ medvirkede positivt til forhandlingsprocessen, vil jeg sige, at der ikke findes noget så trist som at fratage folk deres illusioner, og at mine kommentarer til den konservative indsats i

denne sag af den grund også vil blive ret sparsomme.

Den socialdemokratiske ordfører har korrekt anført, at der var et tidsmæssigt sammenfald af begivenhederne, som imidlertid ikke afspejlede nogen årsagssammenhæng. Jeg tror, det sådan set er en ganske korrekt beskrivelse af, hvad det var, der foregik.

Hr. Maisted var inde på, at der var sket en holdningsændring – det var ikke helt det udtryk, men det er det, hr. Maisted mener; ikke fordi han ikke selv er i stand til at udtrykke det godt nok – hos energiministeren med hensyn til indvindingstempoet tidligere og nu, hvor hr. Maisted mener jeg er uenig med VS og SF. Det har jeg allerede kommenteret med bemærkningerne til hr. Arne Christiansen. Det er en præcisering af det problem, vi står over for i den nærmest overskuelige fremtid, i dette tiår eller noget i den stil, der ligger i det, som vi har udtrykt i fælleskab med bevillingshaverne, om, at det drejer sig om at få mere i gang. Men der ligger ikke deri nogen som helst renoncering fra statens side, sådan som denne regering ser det, af nødvendigheden af en langsigtet, ansvarsbevidst ressourcforvaltning i øvrigt. Vi er ikke ved afslutningen af efterforskningen af Danmarks undergrund på dette tidspunkt, vi er snarere ved begyndelsen, og i det perspektiv er lyset af vore vanskeligheder betalingsbalancemæssigt og udlandsgældsmæssigt er det ikke her og nu problemet, at vi får indvundet for megen olie, tværtimod.

Så gjorde hr. Maisted nogle bemærkninger om statens engagement og sagde, at det bare bliver fordyrende mellemhandleravance, at man mangler ekspertise, og hvad ved jeg. Hertil er at sige, at vi har organiseret os med et aktieselskab og et datterselskab på dette område, netop fordi vi er sikre på, at fremgangsmåden er forretningsmæssigt baseret. Det er ikke meningen, at det er et stift, statsligt bureaukрати eller en direktoratstankegang, der skal være ledestjernen for udviklingen af det statslige engagement på dette område. Det er organiseret som et firma, som et aktieselskab, fordi det skal køre kommercielt, og det er for mig at se ikke bare hensigtsmæssigt, men også nødvendigt, fordi der er et behov for, at tingene kan udvikle sig præcis på den måde.

Hr. Kalnæs og flere andre i det, man vel nærmest i dagens løb har opfattet som »The